

Francisco Estellé

ACCIO

No es podrà exigir
responsabilitats
mentres alguns responsa-
bles, segueixin cobrant
del pressupost.

Setmanari d'Esquerra Republicana.
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

FARSANTS

En general, la política, si bé hem de convenir que és l'eix conductor que movilitza el desenvolupament de la vida dels pobles i és el complement estructurador on hi radiquen totes les iniciatives, també és, certament, la branca on si arripen alguns murrís i farsants per a elevar-se i arribar a la meta de llurs ambicions.

Succeix, però, que a tota aquesta plaça de cínics i vividors de la política, també els arriba l'hora de caure en ple descobert i haver d'ensenyar les vergonyes d'una actuació hipòcrita i d'un arribisme denigrant.

Amb l'adveniment de la República, mecànicament i sense violències, molts «vius» del tipus «Milianu Iglesias» ja varen quedar pulveritzats i fets uns eunucs perquè la gran gesta del poble els va agafar per sorpresa, adelantant i precipitant unes coses que a ells els servia de bresc en llur repertori, i posant de relleu el truc enganador dels que el republicanisme, el tenien per un ofici i com un parany per a arribar a la categoria de redemptors i aprofitar-se de la innocència dels incauts.

Font lluminosa que alligona d'experiència i de realitats la trovem, també, a l'entorn del nostre Estatut. Quan per alguns homes els ha vingut l'hora de donar compliment a unes promeses i fe de llealtat a uns compromisos, les ingràtits van remolinant-se i si bé és posant en joc tota classe de subterfugis per tal de sortir del pas i anar entretenint l'atenció amb ficcions desorientadores, davant nostre s'ens presenta tota la farsa canallesca i la follia consistència de les paraules d'aquells homes que la política els serveix de mercadeig per anar conreuant i donant satisfacció a llurs egoïsmes i ambicions a costa i en perjudici del poble.

El cas experimental que ens dona amb tota magnitud avui Catalunya que, majes-

tuosa i en peu de pau s'apresta a presentar la llegitimació per part del Parlament de la República, del seu Estatut, confortant l'esperit general del poble en vers un estat armònic amb la resta dels pobles ibèrics i frenant les impaciències de l'extremisme belicós per a fer més gran i ostensible el reconeixement de tot un poble, és un contrast edificant, que Catalunya en pren deguda nota, amb l'actitut sarcàstica d'aquells homes elevats a la màxima representació dels partits i a la categoria de cabdills per l'entusiasme de les multituds i que en l'hora de fer honor a uns compromisos contrets amb el poble no tenen altre argument per sincerar-se que ensenyar una espasa i parlar de dictadures.

Els homes, però, que com l'ex-emperador del Paral·lel, en temps de la monarquia es rodejaven d'un ambient d'hostilitat per part d'alguns sectors polítics, podien tard o d'hora indemnitzar-se i refer el prestigi perdut. Avui, els homes que com el senyor Lerroux cauen en desgràcia i mereixen el despreci del poble, ja poden plegar el ràim i encaixonar-se a perpetuitat, doncs en desaparèixer per sempre la monarquia dels borbons el poble també va enterrar els residus pestilencs dels farsants i vividors de la política.

Diuen alguns d'aquests paràsits que es passen les hores fent comentaris ridículs i cercant la nota fulminant del moment, que la política general d'Espanya gira a l'entorn de dos homes i que l'esdevenidor del poble està pendent de dues voluntats: Azaña i Lerroux. Greu error! Els catalans, els homes liberals i republicans de tot Espanya, ja són majors de edat per no caure en la niciesa de fer certes estúpides i ridícules comparances.

D'Azaña a Lerroux hi ha un abim molt gran i considerable que el poble català i l'opinió republicana liberal d'Espanya té ben mediatitzat i que n'ha tret la impressió diferencial de l'home que ocupant el lloc

de més responsabilitat del govern del país, amb voluntat de ferro, senyala la norma de donar satisfacció a l'Estatut de Catalunya i a les aspiracions liberals esquerranes de tot el país, i de l'home que no essent governant i que tot just compte amb la fàm desesperada del poder, ja ens obstrueix i regateja les nostres llibertats i ens parla d'una possible dictadura....

Definitivament el temps, conseqüent sempre amb la realitat de les coses, ja es cuida d'incorporar als bons patricis al lloc que els correspon i d'eliminar per sempre als cínics i farsants de la política.

Sixto.

Cens electoral

Cal comprovar tots homes i dones si esteu inscrits al nou cens electoral.

Passeu pel nostre hostatje tots els dies feiners al vespre fins a les onze.

Colonia Escolar

Avui sortirà el primer grup de 50 nois cap a La Garriga; hi romandran un mes.

Just Homenatge

Diumenge passat es celebrà l'acte organitzat i anunciat pel «Centro Republicano» per a perpetuar la memòria del conseqüent republicà que en vida fou En Baldomer Sanmartin, home tot cor, tot generositat, respectat per correligionaris i adversaris polítics. Fa un any que morí constituint una vertadera pèrdua pel republicanisme Badaloní.

Serian les onze quan sortí la manifestació del Centro Republicano en direcció al Cementiri Vell on es col·locà una placa en el ninxol que guarda les despulles d'aquell gran republicà.

Parlaren els Srs. Arbós, Giró, Serrallera i l'Alcalde Sr. Casas al qual l'emoció no li permeté acabar el seu sentit parlament. En nom de la família, donà les gràcies als manifestants un nebot de Don Baldomer.

Per bé que no caldria fer-ho constar, ens adherim sincerament i de tot cor a tan bell acte.

<p>CINEMA VICTORIA</p> <p>Dies 23 i 24 de Juliol de 1932.</p> <p>Gran esdeveniment teatral</p> <hr/> <p>Tarda a les 5 en punt.</p> <p>La Reina ha relliscat</p> <p>Nit a les 9.30</p> <p>La Reina del Mercat</p>	<p>CINEMA NOU</p> <p>Dies 23 i 24 de Juliol de 1932.</p> <p>ENTRE CASADOS <i>Sonora</i> <i>Apassionant drama d'adulteri</i></p> <p>AMOR RABIOSO <i>Sonora</i></p> <p>POBRE INFELIZ <i>Totalment parlada en espanyol</i></p>	<p>Teatre «Guimerà-Picardol» Cinema</p> <p>Dies 23 i 24 de Juliol de 1932.</p> <p>Gráficos Sonoros Paramount <i>Explicats en espanyol</i></p> <p>CARAVANAS BÉLICAS</p> <p>AL CAMPO FUÉ MI MUJER <i>Dibuixos animats</i></p> <p>El Príncipe Gondolero</p>	<p>CINEMA ZORRILLA</p> <p>Dies 23 i 24 de Juliol de 1932.</p> <p>Grandioso programa musical</p> <hr/> <p>CARCELERAS</p> <p>La Verbena de la Paloma</p> <p>NATACIÓN</p> <p>Charlot en la Cárcel</p>
--	--	---	---

L'assumpte de les responsabilitats

REMITIT

Sr. Director d'ACCIO.

Ciutat.

Molt senyor meu: En el número 585 del periòdic de la vostra digna direcció, corresponent al dia 16 del mes corrent i parlant de l'afer de les responsabilitats del període dictatorial, veig que m'al·ludiu d'una manera ostensible i afirmeu que jo podria dir coses d'interès sobre aquest assumpte, si bé jo crec que les podrien dir alguns altres, amb més autoritat.

Però com que l'al·lusió és ja repetida en poc temps, però bé que aquesta vegada més directa, i com que per altra part unes vegades he estat requerit per donar una conferència pública, altres per a publicar articles i àdhuc se m'ha demanat el concurs per una comissió de veïns per aquest mateix afer de les responsabilitats, no vull que sembli que les meves negacions siguin sistemàtiques per a no voler saber res d'aquesta obra ciutadana de depuració que ja ha passat, però, a la categoria de tòpic estantís, tant pel temps transcorregut com per l'ús i abús que del tema s'ha vingut fent en el curs d'aquests darrers dos anys.

Si he defugit sempre tota mena de requeriments es perquè tinc molt en compte que la meua intervenció en l'obra depuradora de les responsabilitats de la dictadura, durant el Govern Berenguer, fou com a funcionari i he entès sempre que aquests han de permanèixer allunyats de la plaça pública en aquelles qüestions que de l'ordre administratiu deriven o degeneren en qüestió política o simplement de partit.

Per això crec que el vostre requeriment, o la vostra al·lusió, podia dirigir-se amb més dret i segurament amb més èxit, als senyors que integraven les anteriors Comissions de responsabilitats o al menys als respectius presidents, ja que ells podrien dir tant o més que jo sobre aquests assumptes que pel bon nom de la República i de la ciutat hauria ja d'estar resolt o a menys fora dels assumptes d'actualitat, administrativament parlant.

Ara bé: com jo sé molt bé que una cosa és el Municipi i l'altra la política i els partits i com que la meua condició de funcionari no m'ha de fer oblidar que soc també un ciutadà badaloní, surto, per una sola vegada, a la palestra, recullint l'al·lusió que em feu, però hi surto no pas amb l'arma del paladí al braç, sinó amb les mans ben netes i quasi com a àrbitre que intenta regular la lluita.

Vol dir això que jo haig de dir el meu pensar i el meu sentir elevat-me per damunt de les lluites de partit, puix si bé he estat sempre un home d'idees conseqüent, els que em coneixen saben prou bé que, a la manera dels clàssics, interpreto la política com una manifestació més de l'esperit per les quals l'home s'ha superat i dignificat.

La meua actuació com assessor de les dues comissions de responsabilitats que actuaren a l'Ajuntament sota el Govern Berenguer, va durar un any just o sigui des de mitjans d'Abril de 1930 al 14 d'Abril de 1931, puix en proclamar-se la República vaig creure que m'havia de retirar perquè el meu càrrec era de confiança i aquesta m'havia d'ésser, en tot cas, ratificada en qualsevol canvi que es produís.

La primera Comissió era presidida pel Sr. Josep Queralt i va disoldre's, de fet, per dimissió de tres dels components, a darrers d'Octubre de 1930, per haver rebutjat l'Ajuntament un dictàmen en el qual es demanava la suspensió d'empleu i sou dels dos tècnics municipals, com a conseqüència d'informes emesos per altres dos facultatius en els quals es posava de mani-

fest no solsament certes irregularitats en els expedients de les obres fetes, sinó que s'apuntaven càrrecs concrets, particularment contra l'arquitecte municipal.

Disolta, de fet, aquella Comissió i després d'un paréntesi de dos mesos, es formà un altra Comissió presidida pel Sr. Peire Cairó.

En honor a la veritat cal dir que una i altra Comissió demostraren, en l'aclariment dels fets vergonyosos de la Dictadura, un zel i activitat poc freqüents, ja que ultra els assumptes més importants com els de l'emprèstít i les obres i instal·lacions, hagueren d'ocupar-se i de resoldre un sens fi d'incidències i reclamacions d'empleats i particulars que volien ésser atesos en llurs reclamacions.

La primera Comissió havia deixat damunt de la taula l'informe bàsic sobre l'assumpte emprèstít i les seves derivacions, document que demés d'ésser una història detallada i una crítica dels fets més notables i de les maquinacions subterrànies que precediren a la contractació d'aquella operació financiera, contenia un apuntament de càrrecs i unes conclusions que assenyalaven les responsabilitats que podien exigir-se.

Aquest document i els diversos informes dels arquitectes Srs. Puig i Cases sobre l'Escorxador, informes que s'havien de fer extensius després a altres obres, constituïen i constitueixen avui encara, al meu entendre, el nervi i l'entranya de les responsabilitats.

Per discrepàncies de qüestions de detall, l'Ajuntament no es posà d'acord sobre l'informe de l'emprèstít i així transcorregué el termini de sis mesos, concedit pel Govern Berenguer, per la declaració de lesivitat d'acord municipal. El termini havia acabat el 12 de Desembre de 1930.

Per aquest motiu en formar-se la segona Comissió a primers de l'any 1931 l'Ajuntament, d'acord amb el de Barcelona, Sobadell i alguna altra població important, va demanar al Govern una pròrroga per a poder declarar lesius els acords considerats com a tals i com a mida prèvia per anar després a exigir la responsabilitat civil solidària i subsidiària d'Alcalde, regidors, contractista, tècnics, etc.

Mentre s'esperava la concessió de la pròrroga demanada, a darrers de Febrer el Sr. Cairó iniciava gestions i consltes per tal de saber si de l'informe sobre l'emprèstít se'n podien deduir responsabilitats criminals per prevaricació i malversació de cabals.

Es consultà al Sr. Pi i Sunyer i al senyor Roda i Ventura i finalment al Sr. Raimon d'Abadal. Com que en principi les opinions foren favorables, es convingué que els esmentats senyors, conjuntament, redactarien un dictàmen sobre aquest aspecte.

Per malaltia del Sr. Abadal l'estudi i resolució d'aquest assumpte sofrí dues dilacions i en aquestes circumstàncies ens sobtà a tots l'adveniment de la República.

Aquest felíç aconteixement feia esperar que les responsabilitats tindrien una depuració més ràpida i concreta perquè erem molts que participàvem de la creença que el Govern Berenguer era el primer interessat en que les responsabilitats de la Dictadura, desde dalt fins a baix, fossin un paliatiu i un entreteniment més que una cosa efectiva.

El mateix dia de la proclamació de la República, passada l'agitació i l'entusiasme tumultuós de les primeres hores, i abans de retirar-se de l'Ajuntament, vaig entrar al despatx del nou Alcalde Sr. Cases per tal de presentar-me i donarli compte de que jo em retirava.

Vaig resumir-li la labor portada a terme per les Comissions revisores, l'estat actual de l'assumpte i l'informe que s'havia demanat als tres llefrats en poder dels quals hi havia tots els antecedents i elements de judici que jo aniria a recollir l'en-

demà mateix par a retornar-los i unir-los als plecques que quedaven a l'oficina de la Comissió.

Per fi vaig oferir-me, desinteressadament, com a republicà i com a ciutadà de Badalona, per si fos necessari o convenient el meu concurs cas de que es prosseguís l'assumpte de les responsabilitats.

El Sr. Cases agrai el meu oferiment i va dir-me que entregués les claus de l'oficina i dels armaris al Sr. Kies, com així ho vaig fer.

Tres setmanes després, o sigui en els primers dies de Maig, els arquitectes senyors Puig i Cases vingueren a casa a portar-me un informe sobre les obres del Cementiri que els havia estat encarregat pel Sr. Cairó, en nom de la Comissió Revisora.

Aquest informe és el que ha servit de base per demanar en la sessió de la setmana passada la suspensió d'empleu i sou de l'arquitecte municipal i que jo vaig entregar al Sr. Alcalde el dia 8 ó 9 de Maig de l'any passat, l'endemà de la visita dels dos tècnics esmentats.

Amb motiu d'aquesta nova visita al senyor Alcalde vaig reiterar-li l'ofertament ja fet per col·laborar gratuïtament durant les hores del vespre en les tasques que el nou Ajuntament volgués emprendre sobre la qüestió de les responsabilitats, ofertament espontani que neixia del convenciment que jo tenia de que el moment revolucionari que vivíem era el més apropiat per anar d'una manera ràpida i eficient a la depuració definitiva de la disbauxa econòmica que la Dictadura havia portat a Badalona.

Pocs dies després d'aquesta segona i darrera visita al Sr. Alcalde, m'entero amb vertadera sorpresa que alguns dels nous regidors i gent que els hi teia chor, parlaven d'exigir responsabilitats a l'Ajuntament que havia cessat el dia 14 d'Abril i àdhuc a la pròpia Comissió revisora per les despeses que portava fetes de tècnics i llefrats. Adhuc algú parlava de que a mi se m'havien de reclamar els havers cobrats, que el meu nomenament havia estat il·legal i altres nicieses per l'estil.

Un periòdic local, uns mesos després, encara retrèia l'il·legalitat del meu nomenament com si hagués fet el descobriment de la quarta dimensió.

La insidia i la frase càustica estigueren a l'ordre del dia i amb aquella audàcia que dona sempre la ignorància es deien les coses més absurdes i s'afirmava que la Comissió Revisora que havia cessat portava despeses més de 70.000 ptes. quan en realitat no arribaven a 20.000, incloent-hi tots els informes i els meus honoraris.

Vaig quedar-me a casa i vaig callar, però declaro que ahir com avui em sento solidaritzat amb l'actuació de les anteriors comissions de responsabilitats anteriors a la República, i he estat esperant inútilment que l'actual Ajuntament i l'actual Comissió superessin aquella actuació de les anteriors comissions en qualitat i en quantitat, o rectificassin les conclusions apuntades, o demostrés algú que les despeses fetes no estaven justificades i que els informes dels tècnics Srs. Puig i Cases eren inútils.

Aquesta superació no ha vingut i per tant les anteriors Comissions revisores poden tenir la satisfacció de veure que no solament la seva obra no ha estat rectificada, ampliada ni superada, sinó que amb els dos dictàmens darrerament presentats per la Comissió actual s'arriben a les mateixes conclusions a que ja havien arribat les comissions anteriors i s'utilitzen els mateixos dictàmens tècnics encarregats per elles. Més ben dit, avui som, encara, allà on erem a darrers d'octubre de 1930 i el 14 d'abril de 1931, amb l'aventatge a favor de la Comissió passada de que l'informe sobre l'operació financiera de 6 000.000 de ptes. conté un historial minucios de totes les combinacions i de totes les il·legalitats comeses i es posa de manifest el negoci fèrbol que es desprèn de la concessió del

dret de tanteig a favor del Banc de Catalunya.

Aquell informe s'havia d'imprimir i així fou resolt en principi, tant per a coneixement dels propis regidors, molts dels quals tal vegada n'ignoren el contingut, com pel poble de Badalona que encara avui no té idea exacta de tot el que va passar amb aquell préstec i amb les seves derivacions d'obres i reformes, quasi totes elles enormement oneroses i deficientes.

N'hi ha prou, com un botó de mostra, en dir que la inflació que s'estima pels tècnics en els terrenys de l'Escorxador és de 241.408'63 ptes. i en les obres del mateix en

unes 193.439'54 o sigui un

Total de 431.848'17 Ptes.

sense comptar les obres complementàries que són un altre abús semblant.

Quan a la inflació del mateix Escorxador en la part d'instal·lació mecànica s'estima en un 40 % aproximadament.

Moltes de les obres complementàries de l'Escorxador foren fetes sense expedient, sense pressupost i a uns preus que s'aparten del consignats en el pressupost inicial. N'hi ha prou en dir que les obres foren adjudicades al Banc de Catalunya per 996.000 ptes. però la liquidació total es feu per 1.703.340'12 ptes.

A part de la desorientació en que, al nostre entendre, s'ha mogut l'actual Comissió de Responsabilitats—i això ja ho hem dit personalment a l'amic Rogado—ha passat ací el que sol passar sempre dintre la nostra viciada i decadent política municipal i és que els assumptes purament d'ordre administratiu es converteixen en afers polítics i de partit i allò que no es vol fer mai és reconèixer l'obra d'un altre Ajuntament quan no és dels nostres.

Vol dir això que si l'actual Comissió, tal com s'ha fet a Sabadell, Terrassa i altres poblacions, hagués cridat la Comissió anterior per a millor conèixer l'obra feta, les consultes realitzades, l'estat dels assumptes en curs, etc., s'hauria simplificat el treball, s'hauria reduït enormement el temps esmerçat, s'haurien cotejat criteris i opinions i s'hauria arribat, en fi, a conclusions més ràpides i més concretes.

La mateixa Comissió i l'Ajuntament s'haurien estalviat un tràmit inútil i absurd com fou el declarar lesiu l'acord de l'Ajuntament anterior rebutjant aquell dictamen en el qual es proposava, al mes d'Octubre de 1930, la suspensió d'empleu i sou dels dos tècnics municipals. L'Art. 7 de la Llei del Contenciós de 22 de Juny de 1894 diu que per declarar la lesivitat es precis que es provi la lesió de dret i la lesió d'in-

terés i jo pregunto on són aquestes lesions en el fet de que un Ajuntament rebutgi un dictamen que modificat, pot tenir estat consistorial la setmana següent.

Demés, amb l'actuació ràpida que s'hauria pogut emprendre d'acord amb les Comissions anteriors tal vegada s'hauria estat a temps a demandar civilment el Banc de Catalunya per incompliment de contractes en quasi totes les obres executades a l'empar d'un dret de tanteig abusiu i il·legal i s'hauria pogut anar aviat a la impressió dels dictàmens i informes fets, ó al menys d'un extracte ben fet i precís, perquè els regidors, la premsa, les entitats i el poble en general sabessin les causes i efectes de la disbaixa de la dictadura, perquè si per lenitat d'alguns sectors polítics del Consistori o per altres entorpiments i a desgrat de la bona voluntat de l'amic Rogado i de la Comissió, l'afer de les responsabilitats quedés diluït en literatura, finguessin al menys aquells fets la sanció moral del poble de Badalona, s'inhabilités moralment també als regidors de la Dictadura i es fes a la vegada justícia a la gestió i actuació de les Comissions revisores anteriors que estigueren a l'alçada del seu comés i estant encara per damunt de blasmes i crítiques injustes, producte d'una ignorància enciclopèdica d'aquells que en la crítica demostren totes llurs aptituds i mèrits.

I si l'actual Ajuntament, en contra de la meua opinió i la de molts, creu o jutja que no hi ha lloc a responsabilitats contundents i decisives que ho faci públic, però que ho digui per informe responsable de lletrats i de tècnics administratius que en definitiva són aquestes les opinions que pesen per damunt de les altres.

En resum: l'afer de les responsabilitats estava resolt i concret en molts punts per les Comissions anteriors i l'actual Comissió podia únicament completar-lo i ampliar-lo en alguns aspectes determinats i per aquest motiu sobren les inspeccions oficials que demanava *Acció*, sobren les Comissions populars com sobraven els comentaris i blasmes a que hem fet al·lusió abans.

Aquest és el meu punt de vista i la meua opinió que llealment exposo, al marge de tot partidisme i per tal de que el meu silenci no pogués semblar una deserció.

I ara qui més hi sàpiga que més hi digui.

Emili Saleta i Llorens.

Ciutat, 19 Juliol 1932.

**Si voleu vestir elegant,
aneu a can VIOLAN**

Sessió de l'Ajuntament

Tingué lloc dimarts d'aquesta setmana, sota la presidència d'en Josep Casas i amb assistència dels regidors Brell, Serra, Colls, Rogado, Aznar, Iglesias, Arbós, Majó, Niubó, Puig Salsas, Borrás, Cairó, Munells, Morera, Ribó, Barriga, Campmany, Buxaderas i Guillen.

Es llegit i aprovat el borrador de l'acta anterior.

S'aprova el referent al despatx oficial, es passa a l'ordinari.

Comissió de Governació.—S'entaula un llarguissim debat referent a l'adquisició d'una màquina per rentar i escorre roba, per un import de 6.200 pessetes queda desestimada la moció per **13 vots contra 5.**

Comissió de Finances d'Arbitris i Obres Particulars.—Queden aprovats tots els dictàmens.

FORA DEL ORDRE DEL DIA

Mocions.—Signada pels regidors de l'Esquerra Federal i de La Unió Socialista de Catalunya passa a estudi de llur comissió per a que es dongui el nom de Francesc Macià al carrer del Temple (Observem al lector que aquesta moció es varen negar signar-la la minoria radical i regionalista).

La minoria radical, proposa que: no es descomptin les festes i que es paguin els quinquenis als empleats municipals; que es vagi a la distribució de nous Districtes municipals; s'adquireixi material per a Estadística; arxiu, que es construïgin varis orinadors i a l'arranjament de tots els carrers de les barriades extremes.

Aznar demana es concedeixin set dies de festa a tots els empleats que, no estan acollits al Reglament d'empleats.

Defensa la seva moció i prega que no corri la mateixa sort que totes les proposicions que, sembla que ja es costum en aquest Municipi tirar-ho a l'oblit.

De les dimissions i del laude.—Rogado, diu, que ha de demostrar una vegada més la seva disconformitat en continuar exercint la Presidència de la Comissió de Finances, ja que el laude no s'ha portat a cap per raons que ignora, i considera que aquest estat de coses merme considerablement el crèdit municipal, i no està disposat continuar (L'Aznar, pregunta on és el senyor Laude, i el públic riu.)

L'Alcalde, diu—que si l'Ajuntament no ha trovat una sol·lució, la culpa és de tots i que mentres no hi hagin substituït han de continuar en llurs càrrecs, que per la seva part està disposat a dar totes les facilitats; es lamenta que l'Ajuntament no es sapigue entendre's i tots els regidors interposin la seva influència prop dels seus caps de partit per a que ajudin a resoldre la crisi municipal.

Arbós, contesta a en Rogado, dient-li que, quan l'Alcalde donava compte en aquella sessió de la situació econòmica, es trobava autoritzat pel senyor Laudo fer una declaració, però que per a no

Magatzems La Moda

PRAT DE LA RIBA, 39, 41 Y 43

DEL 15 DEL CORRENT FINS EL 15 D'AGOST
GRAN REBAIXA DE PREUS
EN LLANES I SEDAS

Descompte de un 10 % dels preus marcats

FERRETERIA

“LA BADALONESA”

Neveres “EL IMÁN”

VENEDOR EXCLUSIU

Bateria de cuina i eines per l'indústria

Prat de la Riba, 44 — Telèfon 39

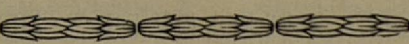
Tallers Forbó

Especialitat en maquinària i motllos per la
: : ! fabricació de galetes : : :
FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

PRIM

Telèfon 282

Calçats
DE TOTA MENA
A BONS PREUS

Passatge Mercat, 12 i 14.

Gorres
PARAIGUES
GÈNERES PUNT

CASA GUARDIA

BADALONA

Camises
CORBATES
TIRANTS-LLIGUES

Trajes cotó i llana
GUARDAPOLS
Granotes mecànica

contrariar al senyor Alcalde no en va fer-ne ús. Explica un parlament que va tenir amb el Conseller de Governació a la Generalitat, senyor Terradelles, que les declaracions que varen fer a la Generalitat, el senyor Terradelles les porta a la maleta i no paren de viatjar de Barcelona a Madrid. Que davant d'aquest espectacle no està disposat a deixar-se prendre el pel de la poca callera que li queda.

L'Alcalde—diu—que no té cap inconvenient per a parlar novament amb el senyor Terradelles, declarant que es partidari de que aquest plet es resolgui entre els regidors.

Aznar diu, que ja s'ha esgotat tota la vaselina, i que la sol·lució no depen de cap senyor Laudo, que la crisi es produí per no sapiguer-se entendre les dues minories, i que es digui a l'opinió que l'Esquerra Federal no pot governar i que els radicals no volen governar.

Cairó, està d'acord amb el senyor Aznar i explica la seva entrevista amb el senyor Terradelles, i que la minoria regionalista n'és completament aliena d'aquesta crisi.

Brell,—diu—que no volia parlar però en vista de les al·lusions que s'han fet a la minoria d'Esquerra Federal, remarca la desavenença que hi ha entre les dues minories.

L'Alcalde, repeteix el que ha manifestat abans i diu que no veu la necessitat de que un extrany hagi de resoldre la crisi.

Rogado, diu que de la manera que està format el Consistori, és impossible continuar, amb l'abandó dels regidors en les Comissions, i que si no es desprenen dels quatre polítics fracassats continuaran brallant-se. Diu que els ingressos no corresponen a les despeses i advoca perquè s'acabi aquest vergonyós espectacle, amb una abraçada.

Guillen, lamenta la situació que atravesava el Municipi i veu difícil que el «senyor Laudo» porti aquesta esperada concòrdia, puix que aquestes disputes ja venen de la formació de l'Ajuntament.

Arbós diu, que no ha contestat certes al·lusions per a no enverinar més la qüestió i no ha fet propaganda de difamació; que una vegada resol aquest afer si és que s'hi arriba ja parlarà; és partidari en tal cas de que es resolgui entre les dues minories, o bé que els Concillers senyors Giralt, Serra i Moret i Terradelles ho resolguin ràpidament.

Buxaderas, diu que es dolorós l'espectacle que s'estan donant els republicans, amb la contemplació de les dretes.

Cairó, diu que un acte de deferència, constituint-los-hi una violència, fèien acte de presència però davant de les paraules d'en Guillen, aquesta minoria no està disposada a contemplar més aquest espectacle, retirant-se seguidament.

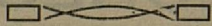
L'Alcalde aixeca tot seguit la sessió per manca de nombre de regidors.

Garaix - Providencia, 140

S'admeten un o dos autos

Raó: PLASSA TORNER 9 i 13

J. NOGUERA

Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres.

Sant Llorenç, 59 i Passatge Mercat, 7
Telèfon 365

Conferència Battestini

El dia 15, tingué lloc una conferència en el nostre local social a càrrec del diputat d'Esquerra Republicana a la Generalitat, Doctor Battestini, que amb la competència en ell peculiar descapdellà el tema: «Els camins del nostre nacionalisme català» captant-se des del primer moment, l'atenció de l'auditori.

En un bell resum d'història de Catalunya digué que tota vegada que Catalunya perdé les seves llibertats contra la seva voluntat puig que li foren preses per un Borbó, en foragitar el poble ibèric a l'últim Borbó de la monarquia per a passar de súbdits a ciutadans, automàticament Catalunya havia de recobrar la seva llibertat, i si la República li nega serà tant com negar-se ella mateixa. La República, que vol dir llibertat, no pot negar la llibertat d'un poble.

Parlant de l'Estatut diu que el que s'aprova no és el nostre, i que en aquest pas, potser, tan se valdria que ho deixéssim correr, i breguéssim per afirmar el nostre nacionalisme. Cal declarar-nos nacionalistes—diu—seguint els principis d'Esquerra Republicana, que propugnen per un nacionalisme universalista, constructiu, cara a la federació de pobles lliures. No d'aquell nacionalisme reaccionari, xovinista, que fa un clos tancat dels ideals de generositat, com per exemple el de Mussolini, i l'Hitler, entre algun altre; com el que seria del degenerat de l'Albiniàna.

Entre altres coses molt interessants que no podem recollir per manca d'espai, digué que éssent Catalunya un poble capacitat per a governarse, ningú no li podrà barrar el pas per aconseguir el recobrament de la seva personalitat.

NOTICIARI

Concert.—L'Orfeó Badaloní donà dijous proppassat, l'anunciat concert en el Cine Victoria. El local estava ple.

Els orfeonistes que acusaren palesament una gran estirada en la corca ascendent de llurs avenços, foren molt aplaudits. Felicitem el mestre Sr. Costa.

NOTICIARI BREU

Demà, a les 5 de la tarda.—L'Orfeó Badaloní visitarà l'assil «Roca i Pi» i obsequiarà als assilats amb una escollida audició de cançons.

A les 3 de la tarda.—L'Aienu Obrer a l'Exposició Escolar hi celebrerà un festival.

—La Revista «Joventut» segueix treballant en l'organització de la festa que prepara per a nomenar la «Senyoreta Badalona».

B. BINUÉ TORRENS

DENTISTA

Prat de la Riba, 41, 1.er-1.^a

Visita de 10 a 1 — 5 a 7

Ajuntament de Badalona

ANUNCIS

L'Ajuntament d'aquesta ciutat, en sessió pública ordinària del dia 5 del Juliol corrent, adoptà el següent acord:

«Requereixi's als propietaris de finques situades en zones urbanitzades lindants amb la via pública, que no tinguin construïda la corresponent voravia o acera, per a que la facin, prèvia demanda de permís, en el plaç de vint dies, comptats des del dia següent al de la publicació de l'oportú anunci en el Butlletí Oficial de la província, advertint-se que de no fer-ho així dintre d'aquest plaç, s'inclouran en el Padró d'arbitris amb fins no fiscals que es confeccionarà per precepte de la vigent Ordenança fiscal n.º 4.»

Badalona 13 de Juliol de 1932.—L'Alcalde-President, *Josep Casas*.

***

Es fa públic que per acord de l'Ajuntament del dia 12 dels corrents, les tardas dels dissabtes, eis Mercats de la ciutat s'obriran a les 17 hores, en lloc de les 16 hores, i es tancaran a la mateixa hora que fins ara subsistint respecte dels dematins dels dissabtes i demés dies de la setmana de dematí i tarda l'horari ja existent.

Badalona 13 de Juliol de 1932.—L'Alcalde-President, *Josep Costa*.

***

Per acord Consistorial del dia 12 dels corrents, queda exposat al públic en la Secretaria Municipal, per termini de quinze dies, l'expedient aprovat en la mateixa data, de modificació del n.º 48 de la tarifa de «Edificacions i Obres» de la vigent Ordenança fiscal n.º 8.

Badalona 16 de Juliol de 1932.—L'Alcalde-President, *Josep Casas*.

***

Es fa públic que aprovada amb data 8 dels corrents pel Sr. Delegat d'Hisenda provincial la modificació de l'article 8 de la vigent Ordenança fiscal n.º 4, des d'aquest dia comença a comptar-se el plaç de 45 dies concebit per l'Ajuntament en sessió de 19 de Maig últim, segons anunci publicat en el Butlletí Oficial n.º 127 del dia 27 de Maig últim, per a cercar els solars sense edificar lindants amb carrer urbanitzat, en la forma en que dit anunci esmenta, amb excepció de drets municipals si es fa dintre de plaç i amb apercibiment d'incloure les finques de que es tracti en el corresponent Padró d'arbitris amb fins no fiscals, en cas contrari.

Badalona 15 de Juliol de 1932.—L'Alcalde, *Josep Casas*.

Imp. ILERDA, Parlament. 52 - Tel. 30284

EXPOSICIÓ D'APARELLS PER A GAS

Cuines, fogons, forns, escalfadors per a bany i demés articles i accessoris

La Propagadora del Gas

Av. MARTI PUJOL, cantonada Ignasi Iglesias
Telèfon 226

Fàbrica: INDUSTRIA, 82 - Telèfon 92

IMPREMPTA

RAMON BERNAT

PARLAMENT, 52 - Telèfon 30284

BARCELONA